U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Jaroslava Hubáčka, JUDr. Karla Šimky, JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Ludmily Valentové v právní věci žalobce: **P. S.,** proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 30. 6. 2006, č. j. 47 Az 3/2005 - 25,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Praze rozsudkem ze dne 30. 6 2006, č. j. 47 Az 3/2005 - 25, zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky ze dne 14. 12. 2005, č. j. OAM-817/LE-05-P07-2005, kterým žalobci nebyl udělen azyl podle ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ zákon o azylu“) a současně bylo rozhodnuto, že se na tohoto cizince nevztahuje překážka vycestování podle ustanovení § 91 zákona o azylu.

Proti tomuto rozsudku krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost z důvodů uvedených v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. a domáhal se, aby Nejvyšší správní soud napadený rozsudek zrušil a věc vrátil krajskému soudu k dalšímu řízení. Současně požádal o ustanovení zástupce a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se kasační stížností musel zabývat nejprve z hlediska splnění podmínek řízení, neboť pouze v tomto případě může být kasační stížnost soudem meritorně projednána.

Z obsahu soudního spisu vyplývá, že po podání kasační stížnosti, z důvodu neznámého pobytu stěžovatele, byla usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2007, č. j. 47 Az 3/2006 – 56, ustanovena opatrovnicí stěžovatele Z. V., administrativní pracovnice tohoto soudu. Následně usnesením téhož soudu ze dne 4. 4. 2007, č. j. 47 Az 3/2006 – 57, byl jednak zamítnut návrh stěžovatele na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, a jednak byl stěžovatel vyzván, aby do 15 dnů ode dne doručení usnesení založil do soudního spisu plnou moc, kterou udělil advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Poté na pokyn Nejvyššího správního soudu

odstranil krajský soud vadu při ustanovování opatrovníka stěžovateli tím, že vydal dne 23. 11. 2007 usnesení č. j. 47 Az 3/2006 - 67, jímž ustanovil stěžovateli opatrovníkem Organizaci pro pomoc uprchlíkům a tomuto opatrovníkovi bylo doručeno usnesení ze dne 21. 11. 2006, č.j. 47 Az 3/2006 - 42, kterým bylo uloženo stěžovateli, aby ve lhůtě do 5 dnů od doručení zaslal krajskému soudu řádně vyplněné a zároveň doložené „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech“. Opatrovník pak sdělil, že není se stěžovatelem v kontaktu, a proto nemůže formulář řádně vyplnit. Usnesením krajského soudu ze dne 5. 3. 2008, č. j. 47 Az 3/2006 - 72, pak byl znovu jednak zamítnut návrh na ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti a jednak byl stěžovatel vyzván, aby do 5 dnů ode dne doručení tohoto usnesení založil do soudního spisu plnou moc, kterou udělil advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Současně byl poučen, že pokud ve stanovené lhůtě nevyhoví požadavkům krajského soudu a v řízení nebude možno pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Toto usnesení krajského soudu bylo doručeno opatrovníkovi dne 12. 3. 2008. Opatrovník však na tuto výzvu nereagoval.

Podle ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s. stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Z tohoto ustanovení vyplývá, že povinné zastoupení stěžovatele advokátem v řízení o kasační stížnosti proti rozsudku krajského soudu je zvláštní podmínkou řízení, jejíž nedostatek lze odstranit, ale bez jejíhož splnění nelze vydat rozhodnutí ve věci samé. Stěžovatel podle obsahu spisu nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a nemá ani zaměstnance (členy), kteří by za něho jednali nebo zastupovali a jež by měli takové vzdělání. Jelikož stěžovatel přes výzvu krajského soudu nepředložil plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v řízení o kasační stížnosti, neodstranil nedostatek podmínky řízení, který tak brání pokračování v řízení.

Nejvyšší správní soud z uvedených důvodů usnesením kasační stížnost stěžovatele podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu